

Zdzisław Beksiński

Życiorys artysty w skrócie

- Urodzony 24 lutego 1929 r.
w Sanoku.
- Zmarł 25 lutego 2005 r.
w Warszawie.
- Był inżynierem, architektem,
malarzem, rzeźbiarzem, fotografem,
rysownikiem i artystą posługującym
się grafiką komputerową

- W 1947 r. rozpoczął studia na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej. Po ich ukończeniu, w 1952 r., zobowiązany nakazem pracy, musiał pozostać najpierw w Krakowie, potem przenieść się do Rzeszowa, by w 1955 r. powrócić do Sanoka. W 1951 r. ożenił się, a w 1958 r. urodził się Tomasz Beksiński – jedyne dziecko Zofii i Zdzisława.

Dorobek fotograficzny Beksiński zamyka serią fotomontaży polegających na zestawieniu różnych fotografii, nie mających ze sobą uchwytneho związku. Jeszcze w Rzeszowie zaczął dużo rysować. W Sanoku tworzył rzeźby pełnoplastyczne i reliefy. Uprawiał abstrakcję, która dominowała wówczas w sztuce światowej, a w Polsce stała się najsilniejszą reakcją na narzucany socrealizm. W twórczości abstrakcyjnej Beksiński również szedł własną drogą, odległą od dominującego taryzmu.

Jego reliefy, białe lub czarne, frapują wielowarstwową strukturą powierzchni, niezwykle szlachetną i zarazem bardzo ekspresyjną. Rzeźby są już właściwie figuratywne – zapowiadają przyszłe malarstwo.

NAJPIĘKNIEJSZE PRACE ARTYSTY

***Usłysz mój krzyk,
gdy patrzę, milcząc.***

Marta Bijan, *Milcząc*

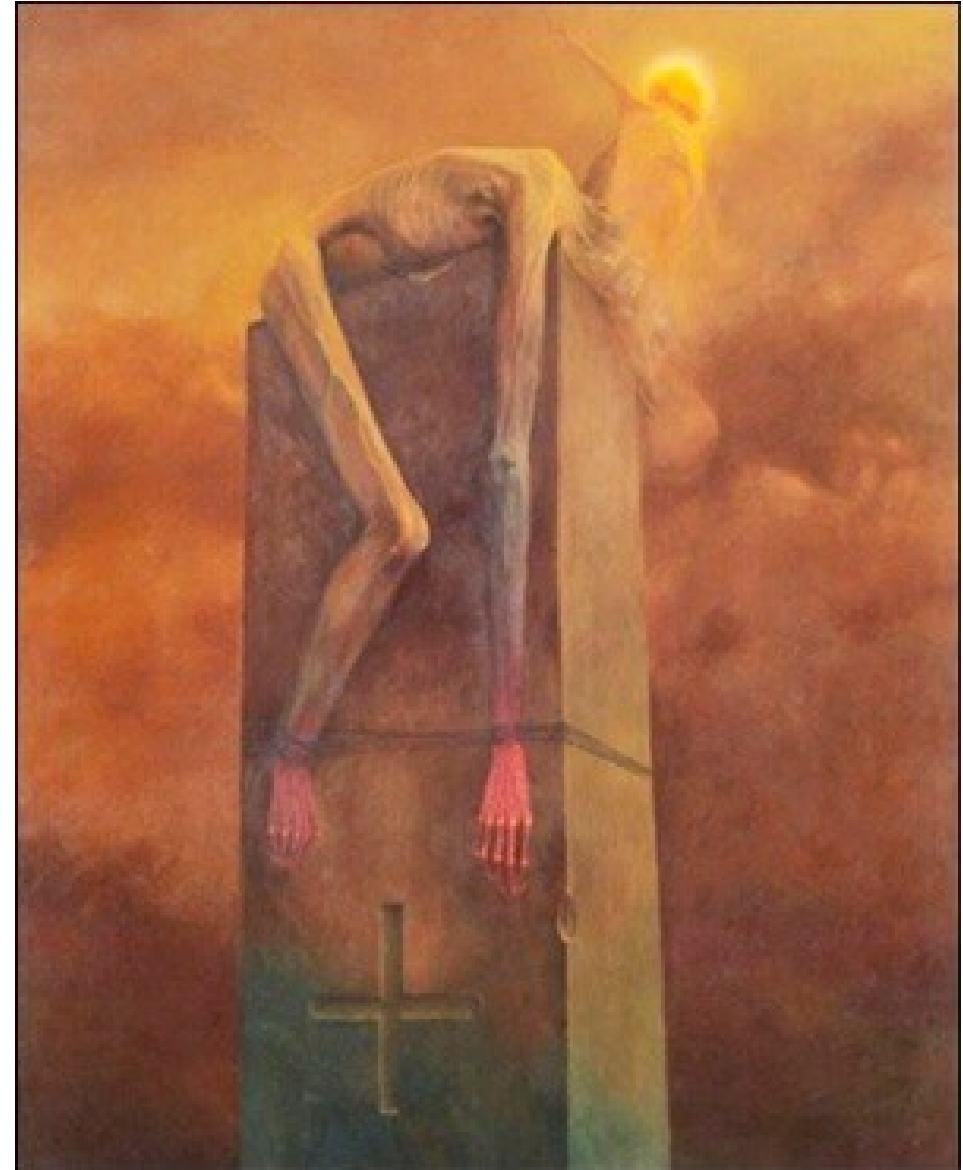
**Cicho,
jakby cały świat
zgasił światło,
poszedł spać...**

Ewa Farna, *Cicho*

**A teraz dni krwawią
aż do zmroku,
a Ciebie tu nie ma,
żeby pomóc mi
przez nie przejść...**

Lewis Capaldi , *Someone You Loved*

Staję się potworem,
bo wtedy czuję,
że choć jestem,
tak naprawdę nie ma mnie...

Dawid Podsiadło, *Trofea*

Każdego z nas
czeka śmierć,
bez wyjątku...

Stephen King, *Zielona Mila*

Zamykam oczy, czuję,
jak w twoich dłoniach
tonie moja twarz,
Przysięgasz miłość
aż po śmierć,
Słyszę wspólne bicie
naszych serc ...

Ania Iwanek & Lat Sokół, *Miasto*

Miasto płacze
deszczu łzami,
zbawia sumienia.

Zbłądzone dusze
szukają odkupienia.

Dla niektórych
światło zgasło,
zapłonęły znicze.

Czasem przez tę
ciszę tak głośno
chcemy krzyczeć!

TPS, *Cisza*

*Z daleka usłyszałem morze,
przemierzając sny, zmierzając
do barwnego miejsca
poza horyzontem.*

Jeon Jeongguk, Euphoria

Musimy stąd uciec, będzie
dobrze, powiedzieli mi,
że koniec już blisko.

Musimy stąd uciec, musimy
stąd uciec. Przebijamy się
przez atmosferę,
musimy stąd uciec.

harry styles, sign of the times

A gdy otworzył pieczęć
siódmą, zapanowała
w niebie cisza jakby
na pół godziny. [...]
Anioł zaś wziął naczynie
na żar, napełnił je ogniem
z ołtarza i zrzucił
na ziemię, a nastąpiły
gromy, głosy, błyskawice,
trzęsienie ziemi.
A siedmiu aniołów,
mających siedem trąb,
przygotowało się,
aby zatrąbić.

Ewangelia wg św. Jana, Rozdział 8,
wersety (1),(5),(6)

Czas przelatuje teraz
obok mnie i niby stale
coś się dzieje,
ale odbieram to jak
przez szybę.

Zdzisław Beksiński

W głębi
wszechrzeczy
można odnaleźć
porządek
dla wszystkiego.

Zdzisław Beksiński

W bezbarwnym
kłębku życia wiję się
szkarłatna nić
morderstwa,
a naszym zadaniem
jest wysupłać ją,
oddzielić i zbadać
każdy jej cal.

Arthur Conan Doyle, *Studium w szkarłacie*

Trudno dziś spać.
Dźwięki wszystkich krzyków
nie pozwalają mi zasnąć.

G-Eazy, Love Is Gone

Skoro tak niewiele wystarczyło
zbuntowanym aniołom, by
zmienić żar uwielbienia i pokory
w żar pychy i buntu,
cóż powiedzieć o istocie ludzkiej?

Umberto Eco

Dziękujemy
za spacer
po naszej wystawie!

Wystawę przygotowali uczniowie klasy 2A w składzie:

Oliwia Czapla

Iga Świder

Wiktoria Doniec

Kamil Skoczyński

Oliwia Stanko

Kinga Woźniak

Karolina Kania

Wiktoria Trefon

Gabriel Malinowski

Igor Sosiński

Bartosz Matusik

Małgosia Wenerska

Mateusz Kowalski